

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מווילעדניק וצוק"ל

י"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' ווילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

גליון ג'
פרשת יתרו תשפ"ב

אור השוכבי"ם

פנינים מרבינו במעלת ימי השוכבי"ם

וזהו 'וישמע יתרו' (שמות יח א), שכתחילה צריך להיות בחינת 'יתרו', להחזיק את עצמו לשידיים, כמו שכתוב (מיכה ז יח) 'לשאריהת נחלתו' – למי שמשים עצמו כשידיים (ר"ה יז): מחמת גודל פגמו שפגם כ"כ, על כן צריך לבחינת 'ויחד יתרו' (שמות יח ט), שיעשה בשרו חידודין חידודין (סנהדרין צד), מצד גודל המרידות והפגמים, ועל ידי זה יבוא אחר כך לבחינת שמחה עצומה אח"כ הבאה ממנה, ויהיה 'ויחד' כמשמעו לשון שמחה, וזהו 'וישמע יתרו', שיבא לבחינת לב שומע, ששומע קול הכרזות שמכרזת ואומרת 'שוכו בנים שוכבים', שלא מצד התעוררות התחתונים, כי אם מצד אורו יתברך, על ידי זה משיב אפי' את בחינת השוכבי"ם.

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מרובעות

וישמע יתרו (שמות יח א)

[פסוק זה בא] לרמז, שלפני ביאת המשיח 'וישמע יתרו', היינו בחינת רחמנות, חמלה גדולה ויתירה [כמרמזו בתיבת 'יתרו']. 'כהן מדין' – הוא לשון דינים, שהוא איש מדין ומלא כעס ודינים. 'הותן משה' – מי שתולה במעשה אבותיו ביחודו. הכל יתוקנו בביאת המשיח, ודי למבין.

ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו (שמות כג). הפירוש הוא 'לא תעלה במעלות' – בגדלות, כי לבסוף 'תגלה ערותך' ח"ו, כי גדלות קשה מכל העריות, אף מאשת איש ח"ו, אלא 'מזבח אדמה תעשה לי' – מרמז על הכנעה [שזוכה עצמו, ומשים עצמו כעפר האדמה].

זמני כניסת ויציאת השבת

אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
4:44	4:15	4:42	4:42	4:28	כניסת השבת
6:08	5:28	5:52	5:44	5:43	יציאת השבת
6:27	5:44	6:13	6:17	6:21	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בחלכות שבת

פתיחת אריזות וקופסאות בשבת

- א. סוכר הארוז בשקית נייר שמודבקת בראשה בדיבוק קל - אין לפתחה בשבת כדרכו, אלא יעשה קרע בשקית ויוציא משם את הסוכר.
- ב. נחלקו הפוסקים בדין פתיחת קופסאות שימורים באופן שאין בדעתו להשתמש בה לאחר מכן, ויש שהתירו לפתחה על ידי שיעשה נקב בתחתית הקופסה, ולאחר מכן יפתחנה בצד השני כדרכו.
- ג. שקית חלב לכתחילה יש לפתוח את השקית בערב שבת [כמו כל האריזות והקופסאות]. אם שכח ולא פתח בער"ש - יקרע את השקית באופן שלא תהיה ראויה עוד לשימוש וימוזג את החלב לכלי אחר. ויש מתירים במקום ציבורי שמותר לפתחה אפי' בסכין ובלבד שלא יכוון לעשות פתח יפה.
- ד. שקית פלסטיק אטומה שבתוכה משקה (טרופית) - מותר לנקבה בשיניו או לתחוב בה קשית כדי לשתות ממנה.
- ה. קופסת קפה נמס שבפתחה מודבק נייר אלומיניום - מותר לקורעו על מנת להוציא את הקפה מהקופסה.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

אור האמונה

פנינים מרבינו מגדל מעלת האמונה בה' ובצדיקיו

דרך העבודה האמיתית [בעניני אמונה היא], להתחיל באמונה פשוטה שמלמטה מהדעת [דהיינו שבתחילה יאמין במציאות וגדלות הבורא ללא הוכחות וללא הבנה], ולהרגיש שפלותו ופחיתותו בתשובה והכנעה, ואחר כך צריך גם כן בחינת ידיעה, כל חוד וחוד לפום מה דמשער בליביה [-כל אחד לפי מה שמשער בלבו שהוא משיג] בהבנת ורוממות וגדלות הבורא, ודלא כיש שמרחיקין את הידיעה לגמרי [סוכרים שיש לנהוג רק באמונה ותמימות וללא ידיעה בגדלות ורוממות הבורא כלל], כי [כתוב] 'גם בלא דעת - נפש לא טוב' (משלי יט ב) [שלא טוב להתנהג רק באמונה ללא דעה והבנה], כי ודאי צריך להיות הידיעה גם כן, כמו שכתוב (דברי הימים א כח) 'דע את אלוקי אביך' וגו', אבל מכל מקום גם כן העיקר שלא להיות נשאר רק בידעה, כי העיקר, אחר הידיעה צריך עוד לבוא לבחינת אמונה שלמעלה מהשכל, וכמאמר אסף (תהילים עג כב) 'ואני בער ולא אדע, בהמות הייתי עמך', [שכנסף לידיעה, העיקר להאמין באמונה פשוטה - שהיא גבוהה מידיעה, לפי שמאמין בה' ללא צורך בהוכחות וללא שיכין זאת].

(שער ההתקשרות עמוד לג)

יומא דהילולא

כ' שבט - הרה"ק ר' חיים דוד דוקטור מפיעטרקוב ב"ר יששכר בער זצ"ל

כ"א שבט - הרה"ק ר' יצחק מנעשכין בהרה"ק ר' מרדכי זצ"ל

הרה"ק ר' יחיאל מאיר מנאסטינין ב"ר יעקב צבי זצ"ל

הרה"ק ר' יחיאל יהושע מביאלא בהרה"ק ר' ירחמיאל צבי משערדליץ זצ"ל

כ"ב שבט - הרה"ק ר' מנחם מגדל מקאצק ב"ר אריה לייביש זצ"ל

הרה"ק ר' יהודה לייב איינר בהרה"ק ר' שלמה מלובליץ זצ"ל

כ"ג שבט - הרה"ק ר' יהושע מבעלזא בהרה"ק ר' שלום זצ"ל

כ"ה שבט - הרה"ק ר' שבתי ב"ר אבי המגיד מקאזניץ זצ"ל

הרה"ק ר' דוד ב"ר ממוקאלייב זצ"ל

כ"ו שבט - הנאון ר' דוד הלוי ב"ר שמואל בעל "טורי זהב" זצ"ל

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלוד מלכה

לפיכך ברצוני גם כאן להציל נפשות משביין".

הלך השר אל בית דין של מעלה וסיפר על טענתו של רבי משה לייב, אלה החליטו להביא את המשפט לפני כסא הכבוד. כשהגיע שליח בית הדין אליו והודיע לו על ההזמנה, השיב הצדיק: "כל ימי חיי החזקתי במצווה אחת ומסרתי נפשי עליה - ועכשיו, כאן בעולם האמת לא אקיימנה?! לא אזוו מכאן עד שאקיים מצווה זו" והתעקש לעמוד על מקומו.

אחר נשא עיניו אל כסא הכבוד ואמר: "ריבונו של עולם, אתה יודע כמה גדולה מצוות פדיון שבויים, ומרוב חשיבותה קיימת אותה בעצמך, לא על ידי מלאך ולא על ידי שליח, שהרי כשהיו ישראל במצרים ירדת בכבודך לפדותם מבית עבדים. אני במידתך אחזתי; כל ימי טרחתי במצווה זו וכל השבויים היו כשרים בעיני, לא הבדלתי בין צדיק לרשע, וכאן מצאתי כל כך הרבה שבויים, על כן רצוני לקיים את אותה המצווה. ואם לאו, מוטב לי להישאר עמם בגיהנום ולסבול כמותם, מלישב עם הצדיקים ולהנות מזיו השכינה".

מיד פסק הקב"ה שכמנין השבויים שפדה רבי משה לייב בחייו, יוכל לפדות גם כאן. יצאו גדודי נשמות מהגיהנום והוא בראשם, כשהוא מביאם לגן עדן. כאן סיים רבי לוי יצחק את הסיפור הנורא.

הצדיק. כשהגיע רבי משה לייב מוקף בנשמות הצדיקים, נשמע פתאום קול זעקה שהלך מסוף העולם ועד סופו. באותו רגע עזב את החבריא קדישא ורץ לעבר הקול, עד שהגיע בעקבותיו אל פתחו של הגיהנום ונכנס לתוכו.

באותה שעה התעורר רעש גדול בעולם העליון על שרבי משה לייב

כל ימי חיי החזקתי
במצווה אחת ומסרתי
נפשי עליה – ועכשיו,
כאן בעולם האמת לא
אקיימנה!?

הצדיק הלך לגיהנום. מיד ניתנה פקודה לשרו של גיהנום שלא יבעיר את האש, כל זמן שהצדיק מצוי שם.

בא השר אל רבי משה לייב וביקש ממנו לעזוב את המקום, מכיוון שכל זמן שהוא כאן אין לו רשות להשתמש באש. השיב לו הצדיק: "לא אזוו מכאן עד שיצאו עמי כל הנשמות הנמצאות כאן". שאל אותו השר: 'וכל זה למה?' השיבו רבי משה לייב: "בהיותי בחיים עסקתי בפדיון שבויים והצלתי נפשות רבות,

דרכו של הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב הייתה, לקום השכם בבוקר כל אימת שנזדמנה לו מצוות ברית-מילה. מלבד פעם אחת, שבה קיים מצווה זו באיחור רב.

היה זה כשנולד נכדו, בן בתו, ביום ד' בשבט שנת תקס"ז. לשמחת הברית התקבצו ובאו אנשים רבים וחשובים, תלמידי חכמים, חסידים ואנשי מעשה. אך למרבה הפלא התמהמה הרה"ק רבי לוי יצחק לבוא. זמן רב חיכה לו הקהל לבואו, ורק ארבע שעות לאחר חצות יצא הרבי מחדרו, מל את הנכד וקרא שמו בישראל: "משה יהודה לייב".

לאחר הסעודה שאלו חתנו אבי הבן, אם יוכל לגלות לו מה עיכבו מלבוא, ועל שם מי קרא את הילד. סיפר רבי לוי יצחק את הסיפור הבא לכל המסובים שהקשיבו באוזניים כרויות: היום, כשהשכמתי בבוקר כדרכי והתכוננתי להכניס את נכדי לבריתו של אברהם אבינו, ראיתי חושך גדול שמכסה את העולם. נודע לי כי שר וגדול נפל בישראל; הצדיק רבי משה יהודה לייב מסאסוב נסתלק לעולמו.

עודני יושב אבל וחפוי ראש, שמעתי קול יוצא ומכריז: "פנו מקום לרבי משה יהודה לייב בן רבי יעקב, וצאו לקבל את פניו!" לקול הכרוז התכנסו ובאו נשמות קדושות וטהורות שיצאו להקביל את פני

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתים מרכינז

✽ 'דער וואס וועט נאר אנכאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ✽
[-מי שרק יגע בידית דלתי יושע]

פעם באו אל רבינו הק' זוג יהודים הנשואים כבר יותר משמונה עשרה שנים, ועדיין לא זכו להיפקד בבנים, ונפשם בבקשתם: הם אינם חפצים להתגרש, אלא זאת מבקשים הם, שהרבי יברכם בבנים.

רבינו בירכם שעוד באותה שנה יתברכו בבן זכר. אבל הוסיף להם בקשה קטנה, שלאחר שיתברכו יבואו אליו ביחד עם בנם. יצאו הזוג מבית רבינו בשמחה ובטוב לבב. ואכן, בתחילת החורף הבא נתמלא ביתם אורה ושמחה בהיוולד להם בנם בכורם. השמחה הרקיעה שחקים וכל תושבי העיירה השתתפו בשמחתם.

כעבור שני ירחים, פנה האיש אל אשתו והזכיר לה את הבקשה שביקש רבינו שיבואו אליו לאחר שיפקדו. כמוכן שהאשה הסכימה. ולמחרת, השכימו קום והכינו את עגלת החורף המיועדת לנסיעה בחורף המושלג. בתקופה זו השלג כבר הפך לקח מוצק והיה ניתן לנסוע בדרכים.

הדרך התארכה מהצפוי בעקבות שלגים שנחתו עליהם ללא הפסקה, ולכן הוצרכו לשבות בעיירה נארינסק. מיד בצאת השבת רתם היהודי שוב את עגלונו והמשיך במסע לעבר ווילעדניק.

תוך כדי הנסיעה לקחה האם הרחומה את בנה כדי לחממו בידה. הנסיעה המשיכה בטוב ובנעימים. פתיתי שלג התדפקו על חלונות העגלה, ותרדמה עמוקה נפלה על האם. תוך כדי השינה, נשמט התינוק מידיה ונפל אל מחוץ לעגלה, אל הכפור החזק ועל השלג הקפוא. האם לא הרגישה בכך, וגם האב שנהג במושכות לא הבחין במאומה.

רק כשנעצרה העגלה בפתח בית רבינו והאם הקיצה משנתה, או אז הבחינה בהעדרו של בנה האהוב. בן זה שציפו לו במשך שנים ארוכות, וכל כך הרבה צער ותלאות עברו עד שנוולד.

ועתה, הילד איננו - - -

האשה פרצה בככי מר ובזעקות גדולות ומרות, עד שנפלה והתעלפה מרוב צער. האב ההמום התפרץ לבית רבינו בככיות וביללות. רבינו שמע את כל אשר נעשה, והרגיע את האב באומרו לו: אל תירא! בנך חי וקיים. הוא לא קפא בשלג ושלום לו. ועתה, קח את מקלי וחזור על עקבותיך ותמצא את בנך בריא ושלם.

האב יצא מעודד מבית רבינו, עלה על העגלה והתחיל לנסוע בעקבות החריצים העמוקים שהשאירה העגלה בשלג. כעבור זמן, מצא את בנם שוכב על השלג ולידו זאב ענק. בתחילה נתפחד מאוד. אבל לאחר שנתאושש מהמחזה, התחזק בכוחו של רבינו, נטל את מקל רבינו בידו והתחיל להתקרב אל בנו. הזאב עזב את המקום, ובקחתו את בנו הרגיש כי הוא בריא ושלם, ואף גופו חם.

בדמעות שמחה חזרו הם אל רבינו שאמר להם שהזאב שמר על חום התינוק כל העת, וכך הוא ניצל ממוות בטוח.

מי שיש כאמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכינז הק', נשמח אם ישלחם אלינו y0527173945@gmail.com